

Guy Millière: Macron vzdal boj s islámským radikalismem. Co hrozí celé Evropě

- CZ24 News | 3. června 2021

EU: Existují také učitelé, kteří se bojí. Skloní hlavu a rezignují na výuku některých témat, a když studenti vykřikují antisemitské a protizápadní urážky, tak se chovají, jako kdyby je neslyšeli. Na většině francouzských škol se stalo téměř nemožným mluvit jak o Izraeli, tak o holocaustu.

Zdá se, že diskusi o šíření radikálního islámu ve Francii se raději vyhne také většina novinářů. Vědí, že každý, kdo se tohoto tématu dotkne, je okamžitě označen za “rasistu” nebo “islamofoba”, je mu často vyhrožováno, je pohnán před soud a odsouzen k velkým pokutám nebo je vyhozen z práce.

Přestože je to, co Éric Zemmour řekl, pravdivé a ověřitelné, tak CSA prohlásila, že zveřejnění některých faktů “podněcuje rasovou nenávist”.

V roce 2015 přirovnal jeden francouzský novinář Národní sdružení k Islámskému státu. Marine Le Pen odpověděla tím, že na *Twitteru* sdílela dvě fotografie zločinů spáchaných Islámským státem a napsala k nim poznámku: “Islámský stát je toto.” 10. února 2021 byla paní Le Pen předvolána před soudní tribunál, aby odpověděla na žalobu francouzského ministerstva spravedlnosti obviňující ji ze “šíření zpráv obsahujících násilí a vážně ponižujících lidskou důstojnost, které by mohli vidět mladiství.” U soudu se jí soudce zeptal usvědčujícím tónem: “Myslíte si, že tyto fotografie poškozují lidskou důstojnost?” Marine Le Pen mu odpověděla: “Lidskou důstojnost poškozují zločin, nikoliv fotografie toho zločinu.”

“Čtrnáct měsíců před uzávěrkou prezidentských voleb v roce 2022, ... se předpokládá že,... Marine Le Pen určitě postoupí do druhého kola prezidentských voleb a že její protivník – ať to bude kdokoliv – nemá vítězství zaručeno.”

středoškolského učitele Didiera Lemaira z města Trappes ležícího západně od Paříže. Didier Lemair psal o vraždě učitele Samuela Patyho, který byl v polovině října [bestiálně popraven](#) muslimským extremistou. Lemair ve svém dopisu odsoudil podřizování se francouzských úřadů náboženskému zastrašování a neschopnost francouzského školského systému předat studentům skutečnou znalost francouzské historie a naučit je svobodně a kriticky myslet. Napsal, že během několika let se situace ve městě, kde pracuje, výrazně [zhoršila](#):

“V roce, kdy jsem začal učit na zdejší střední škole, byla vypálena [synagoga](#) a židovské rodiny byly přinuceny se odstěhovat. Po útocích ve Francii v letech 2015 a 2016 jsem se začal zúčastňovat preventivních akcí... V roce 2018, jsem dospěl k závěru, že se moje snahy střetávají se silami mnohem silnějšími, než jsem já, a proto jsem napsal prezidentu Republiky a požádal ho, aby urychleně jednal v zájmu ochrany našich studentů před ideologickým a společenským tlakem, který je postupně vylučuje z francouzské národní komunity. Bohužel prezident neudělal vůbec nic....”

“Po našem městě se volně pohybuje asi 400 zradikalizovaných osob z takzvaného [seznamu S](#) (potenciálně nebezpeční lidé představující ohrožení státu). ...Jsou zde aktivní tisíce ideologů, kteří upevňují v lidech pocit ublíženosti a přesvědčení o tom, že jsou oběti, aby v nich roznítily nenávist. Tito ideologové nejsou v žádném případě “separatisté” – nechtějí jednoduše vyčlenit lidi z francouzské národní komunity, ale chtějí francouzskou Republiku, demokracii a školský systém naprosto zničit.... Jejich [strategií](#) je vyhýbat se frontálnímu střetu a vyčerpat Francii mnoha teroristickými útoky... Řečmi o ‘rasismu’, ‘nespravedlnosti’ a ‘policejním násilí’ a s využitím špatného svědomí ‘progresivistů’ potlačují uvědomění si nebezpečí.... Z žen chtějí opět udělat otrokyně. Infiltruji školy, univerzity, místní a národní politickou sféru, roztahují se všude... a ‘přijmutí odlišnosti’ se nám stává povinností. Paralyzují vůli reagovat na vraždění jinak než květinami, svíčkami a vyprázdněnými politickými frázemi...”

“Jsme na začátku vlády teroru, jehož intenzita bude jen růst, protože velká část našich spoluobčanů se rozhodla ignorovat to, že je naše kulturní dědictví ohroženo. Kdyby si byli ochotni uvědomit, co se děje, tak by v sobě našli odvahu bojovat. Samuel Paty tuto odvahu měl a našeho kulturního dědictví si nepochybně hluboce vážil. Naše úřady, které stejně jako naše politická reprezentace a většina našich občanů podcenily nebezpečí, jej však neochránily.”

Ačkoliv jeho dopis nevyvolal u francouzských úřadů žádnou reakci, bylo Didierovi Lemaireovi hned po jeho publikaci [vyhrožováno smrtí](#). Byl také slovně napadán na ulici a byl varován, že skončí stejně jako Samuel Paty. Ačkoliv mu ministr vnitra poskytl [policejní ochranu](#), tak jej státní byrokraté tvrdě zkritizovali a obvinili ho z vyvolávání nepokojů. Prohlašovali: “Je nezodpovědný a přilévá olej do ohně”. Ostatní učitelé na střední škole, kde učil, jej [obvinili](#) z toho, že přitahuje pozornost a tím je ohrožuje. Starosta města Ali Rabeh, člen extrémně levicové strany Génération.s, ho [obvinil](#) z poškození dobré pověsti města a podal na něj žalobu za pomluvu. Didier Lemaire se rozhodl dát výpověď.

Ve [stejně situaci](#) je ve Francii [mnoho učitelů](#). Někteří se dokonce odvažují o tom mluvit, ale když [mluví](#) s novináři, tak je žádají, aby zůstali v anonymitě. Bezpochyby se tito učitelé bojí – cílem barbarských poprav bylo vytvoření právě takové atmosféry. Existují také učitelé, kteří [se bojí](#). Skloní hlavu a rezignují na výuku některých témat, a když studenti vykřikují antisemitské a protizápadní urážky, tak se chovají, jako kdyby je neslyšeli. Na většině francouzských škol se stalo téměř [nemožným](#) mluvit jak o Izraeli, tak o holocaustu.

Zdá se, že diskusi o šíření radikálního islámu ve Francii se raději vyhne také většina novinářů. Vědí, že každý, kdo se tohoto tématu dotkne, je okamžitě označen za “rasistu” nebo “[islamofoba](#)”, je mu často vyhrožováno, je pohnán před soud a odsouzen k velkým pokutám nebo je vyhozen z práce.

Tomuto tématu se vyhýbají také političtí lídři – jak z řad levice tak i pravice – možná z důvodu [úmyslné zaslepenosti](#) nebo v zájmu udržení si volebních hlasů.

Éric Zemmour – jeden z mála novinářů, kteří ještě o tomto problému bez zábran mluví – je minimálně jednou za rok vláčen po soudech a opakovaně je trestán pokutami až do výše [10 000 eur](#). Navzdory mnoha hlasům požadujícím jeho propuštění, mu televizní kanál CNews nadále [poskytuje](#) každý den prostor. Před několika týdny CSA (Francouzská rada pro elektronická média, rozhlasové a televizní vysílání) – organizace, která má na starost regulaci a dohled nad audiovizuálními médii ve Francii – [udělila](#) televizi CNews pokutu 200 000 eur. Poté, co vyšlo najevo, že muž – [tvrdící o sobě](#), že se jmenuje Ali H. a že je mu 18 let a mající status “dětského uprchlíka bez doprovodu” – který [zaútočil](#) před bývalým sídlem satirického magazínu *Charlie Hebdo* řeznickým sekáčkem na dva lidi, je ve skutečnosti 25letý Zaheer Hassan Mehmood, Éric Zemmour řekl:

“Každý rok přichází na území Francie bez kontroly tisíce osob z muslimského světa, které se vydávají za nezletilé uprchlíky bez doprovodu. Tito lidé nejenže nejsou dětmi bez doprovodu, ale často navíc páchají loupeže a vraždy.”

Přestože je to, co Éric Zemmour [řekl](#), pravdivé a [ověřitelné](#), tak CSA [prohlásila](#), že zveřejnění některých faktů “podněcuje rasovou nenávist”.

O nebezpečí spojeném s islamizací Francie a s [radikálním islámem](#) má odvahu jasně mluvit jen jedna politická strana – Národní sdružení. Její předsedkyně Marine Le Pen je také často vláčena po soudech a odsuzována. V roce 2015 [přirovnal](#) jeden francouzský novinář Národní sdružení k Islámskému státu. Marine Le Pen odpověděla tím, že na *Twitteru* [sdílela](#) dvě fotografie zločinů spáchaných Islámským státem a napsala k nim poznámku: “Islámský stát je toto.” 10. února 2021 byla paní Le Pen [předvolána před soudní tribunál](#), aby odpověděla na [žalobu](#) francouzského ministerstva spravedlnosti obviňující ji ze “šíření zpráv obsahujících násilí a vážně ponižujících lidskou důstojnost, které by mohli vidět mladiství.” U soudu se jí soudce zeptal usvědčujícím tónem: “Myslíte si, že tyto fotografie poškozují lidskou důstojnost?” Marine Le Pen mu [odpověděla](#): “Lidskou důstojnost poškozují zločiny, nikoliv fotografie toho zločinu.”

Francie je hlavní muslimskou zemí Evropy (muslimové oficiálně tvoří [8,8 %](#) obyvatelstva). V počtu věřících, je islám ve Francii [na druhém místě](#), ale kdyby se počítali skutečně praktikující věřící, tak je islám na místě prvním. Kostely jsou často [prázdné](#) a počet lidí, kteří chodí na mše, prudce klesá. Od roku 2000 bylo zbořeno [45 kostelů](#). Mešity jsou však [přeplněné](#) a jejich počet stále [narůstá](#). Počet muslimů praktikujících islám je ve Francii tak veliký, že se v několika velkých městech modlí muslimové v pátek odpoledne venku [na ulicích](#), blokují dopravu a policie se proti nim neodvažuje zasáhnout.

Francie je také zemí, kde se nachází více než [150 mešit](#) hostících imámy, jejichž kázání jsou extrémně radikální a kteří vyzývají k útokům proti Západu. Počet mladých muslimů mladších 25 let, kteří nadřazují islámské zákony nad francouzské, vzrůstá a nyní [dosahuje 74 %](#). Většinu útoků spáchaných ve Francii během poslední dekády provedli muslimové narození ve Francii. To platilo o [Mohammedu Merahovi](#), který v roce 2012 zavraždil vojáky a také židovské děti v Toulouse, bratřech [Saidovi a Cherifovi Kouachiových](#), kteří zavraždili dvanáct lidí v redakci časopisu *Charlie Hebdo* v roce 2015, [Amedym Coulibalym](#), který pár dní po útoku na *Charlie Hebdo* zavraždil lidi v

supermarketu v Saint Mand i o [Samymu Amimourovi](#) – jednomu ze tří teroristů, kteří zavraždili 90 lidí v listopadu 2015 v divadle Bataclan. Radikální islám a islámský terorismus představují pro Francii obrovský problém.

Velká většina ([61 %](#)) francouzské populace, si uvědomuje, že problém, kterému francouzská společnost čelí, je závažný a rostoucí, a považuje islám za nekompatibilní s francouzskými hodnotami.

Navzdory pokutám láme sledovanost Zemmourova každodenního televizního pořadu již více než rok všechny rekordy. Pokud by se Eric Zemmour rozhodl kandidovat na prezidenta, tak by jej podle průzkumu [zveřejněného](#) časopisem *Valeurs Actuelles* volilo [17 %](#) voličů.

Podle předvolebních průzkumů Marine Le Pen, která je oficiální prezidentskou kandidátkou, získá 26 % hlasů a bude po prvním kole prezidentských voleb v roce 2022 [na prvním místě](#) před současným prezidentem Emmanuelem Macronem. V druhém kole by podle průzkumů měl Macron [těsně zvítězit](#). V týmu francouzského prezidenta proto roste nervozita. V roce 2017 Macron využil [strach voličů z "fašismu"](#) a přesvědčil Francouze, aby Marine Le Pen nevolili, ale některé průzkumy [ukazují](#), že tato jeho strategie by již nemusela fungovat.

Před koronavirovou pandemií bylo ve Francii proti Macronovi mnoho lidí, protože [pronášel pohrdavé poznámky](#) ohledně sociálně znevýhodněných občanů a násilně [rozdrtil](#) vzpouru "žlutých vest". Dlouhá [generální stávka zaměstnanců v dopravě](#) zablokovala zemi těsně předtím, než francouzská vláda vyhlásila [přísný lockdown](#), který na několik týdnů kompletně paralyzoval francouzskou ekonomiku. Po měsíce ve Francii platil všeobecný [zákaz nočního vycházení](#) od 19 hodin do 7 hodin. Více než rok po začátku pandemie byl [opět nařízen](#) přísný lockdown. Od 17. března 2020 platil zákaz shromažďování více než šesti lidí. Kavárny, restaurace a většina obchodů byly kompletně uzavřené. Důsledky pro ekonomiku jsou katastrofické – v roce 2020 poklesla francouzská ekonomika [o více než 8 %](#), to je jeden z nejhorších výsledků v Evropě.

Frustrace veřejnosti z Macrona zůstává silná: [60 % Francouzů](#) říká, že jsou s jeho řízením země nespokojeni nebo velmi nespokojeni.

Po měsíce Macron hledá způsob, jak z toho ven. Vidí, že úspěch Marine Le Pen vyplývá z jejích [pevných postojů](#), které zaujala tváří v tvář islámskému nebezpečí, a rozhodl se proto jednat. Již dříve mluvil o [vytvoření](#) "francouzského islámu" a loni [oznámil](#), že bude bojovat proti tomu, co on nazývá ["islámským separatismem"](#). Zřejmě má na mysli to, že stále více francouzských muslimů respektuje výhradně islámské právo a bydlí ve čtvrtích, ze kterých se nemuslimské obyvatelstvo vystěhovalo a které jsou nyní již pod vládou islámu. Macron 2. října 2020 [oznámil](#), že brzy bude schválen zákon, který tento problém vyřeší.

Macron a francouzská vláda byli okamžitě konfrontováni několika vůdci muslimského světa, kteří vyzvali k bojkotu francouzského zboží. V Turecku byly zorganizovány protifrancouzské demonstrace, při nichž byly spáleny figuríny představující Macrona. Francouzský ministr zahraničí Jean-Yves Le Drian, byl okamžitě vyslán do Egypta, aby se setkal s velkým imámem univerzity al-Azhar Ahmedem al-Tayyebem a v listopadu 2020 veřejně [prohlásil](#), že "Francie islám hluboce respektuje."

Ti, co se podíleli na přípravě nového zákona, byli požádáni, aby byli velmi opatrní. První návrh zákona byl prezentován francouzskému parlamentu v listopadu 2020. Organizace francouzských muslimů a antirasistická hnutí označila text návrhu zákona za ["islamofobní"](#). Od té doby byl zákon skoro celý přepsán a vyprázdněn.

Z textu zmizel výraz "islámský separatismus", který se i tak zdál nejednoznačný. Stejně tak zmizely

veškeré zmínky o islámu a islamismu. Sociolog Bernard Rougier ve své nedávno vydané [knize](#) *Území dobytá islámem* (*Les territoires conquis de l'islamisme*) napsal, že se nezdá, že by se islamisté, se kterými mluvil a kteří s ním byli ochotni mluvit o svých cílech, chtěli separovat, spíše chtějí převzít větší území a ovládat větší část nemuslimské populace.

Z návrhu zákona bylo také [odstraněno](#) slovo "sekularismus" (*laïcité*). Místo toho je nová verze označená jako "[zákon potvrzující principy Republiky](#)". Jinými slovy nový zákon potvrzuje [principy](#) již obsažené v současných zákonech – vládní úřady musí být nábožensky neutrální a polygamie a vynucené manželství jsou ve Francii zakázány. Nový zákon navrhuje také [tresty](#) za nenávistné výroky v sociálních médiích, ačkoliv toto řeší již [zákon](#) přijatý před šesti měsíci. Nový zákon také [zakazuje domácí výuku](#), kterou využívá jen málo muslimů ale mnoho křesťanů.

Jakmile byl zákon schválen, tak Éric Zemmour [prohlásil](#), že Macron boj proti radikálnímu islámu vzdal a že tento nový zákon je "sepsán tak, aby nikoho nenaštal, nikomu nevyhrožoval, neoznačil nepřítel a ani nenaznačil, že islám představuje problém, protože islám je nejen náboženství, ale i politický a soudní systém." V rozhovoru pro deník *Le Figaro* Éric Zemmour [dodal](#), že nový zákon "nečelí realitě".

Marine Le Pen [poznamenala](#): "Toto je totálně neúčinný zákon, který podkopává svobodu rodičů zajistit jejich dětem vzdělávání podle jejich uvážení a který ukazuje, že vláda je neschopná zatočit s těmi, kteří bojují proti Francouzské republice."

Při představení tohoto zákona francouzská ministryně pro vysoké školy, výzkum a inovace Frédérique Vidal [nařídila](#) prošetření "islámského levičáctví" na francouzských univerzitách. Její poznámky byly ostře kritizovány a vedly k [petici podepsané](#) šesti sty univerzitními profesory obviňujícími ji z použití "extrémně pravicového slovníku" a "očerňování všech vysokoškolských pracovníků". Macron petici podpořil a [potvrdil](#) svoji absolutní podporu nezávislosti vysokoškolských profesorů a výzkumníků. Frédérique Vidal protestovala, že jenom [chtěla](#) získat "přehled o všech současně probíhajících výzkumech ve Francii". Debata o podpoře, kterou poskytují mnohé levičácké organizace radikálnímu islámu – a jejich vzrůstající přítomnosti na francouzských univerzitách – skončila dříve, než vůbec stihla začít.

Po zavraždění učitele Samuela Patyho byla [zavřena](#) pouze jedna mešita – Velká mešita v Pantin na severním předměstí Paříže. Její uzavření ale [trvalo](#) jen tři měsíce. Kromě ní byla [rozpuštěna](#) jedna radikální islámská asociace – Baraka City. Avšak ve Francii existuje spousta jiných radikálních islámských sdružení a těch se to nijak nedotklo. Hlavní muslimskou organizací ve Francii jsou stále Muslimové Francie (dříve Unie islámských organizací ve Francii), což je [francouzská pobočka](#) Muslimského bratrstva. Organizace Muslimové Francie [provokuje](#) ve Francii jedinou [školu](#), která vzdělává imámy: Evropský institut humanitních věd sídlící ve vísce Saint Leger-de-Fougeret v Burgundsku.

Ve Štrasburku [staví turecká organizace](#) Millî Görüş (Národní obrození) – organizace blízká turecké vládnoucí straně AKP a tureckému prezidentovi Recepovi Tayyipovi Erdoganovi – budoucí [největší evropskou mešitu](#). Štrasburská městská rada [darovala](#) na stavbu této mešity 2,5 miliónu eur ([celková cena](#) dosáhne 32 miliónů eur). V lednu 2021 [Francouzská rada pro muslimské obřady](#) (CFCM) – instituce vytvořená v roce 1989 za účelem reprezentace francouzských muslimů – požádala devět organizací, které jsou jejími členy, aby podepsaly [Chartu francouzského islámu](#). V chartě stojí, že "žádné náboženské přesvědčení nemůže být vyzýváno na úkor občanských povinností." Čtyři organizace, včetně Millî Görüş tuto chartu odmítly podepsat. Unie islámských organizací ve Francii (nynější Muslimové Francie) Francouzskou radu pro muslimské obřady opustila již před několika lety a tak tuto chartu rovněž nepodepíše.

Ministr vnitra Gerald Darmanin [řekl](#), že stavba mešity ve Štrasburku představuje pro Francii “cizí vměšování” a že ačkoliv byl proti rozhodnutí města Štrasburk, aby ji financovalo, tak neměl k zabránění stavby mešity žádné [právní prostředky](#). Ovšem organizaci Millî Görüş Darmanin nijak nekritizoval. Mnohem rozhodněji pak 26. ledna 2021 oznámil zákaz sdružení – Génération Identitaire (Generace identity) – která bojuje pokojnými prostředky proti šíření radikálního islámu ve Francii. Při této příležitosti Gerald Darmanin [prohlásil](#), že sdružení Generace identity “podkopává Republiku.”

Již v únoru 2020 [varoval](#) člen francouzského Senátu Bruno Retailleau, že prudce stoupající počet islamistů uvnitř rychle rostoucí muslimské populace znamená, že Francie “v boji proti islamismu prohrává.” A varoval: “Již brzy bude příliš pozdě.”

Komentátor Ivan Rioufol [napsal](#).

“Provinění Generace identity spočívá v tom, že veřejně odsuzuje nenásilnými akcemi nárůst islamismu ve Francii a nekontrolovanou imigraci do země... Kriminalizace nesouhlasných myšlenek je něco, co do vyspělé demokracie nepatří. Takových, kteří protestují proti umlčování poklidné diskuse o záležitostech týkajících se imigrace a islámu, je jen velmi málo. Zákazem Generace identity chce Darmanin umlčet nesouhlasné hlasy tím, že je obviní z rasismu. Ministr vnitra říká, že skutečnou hrozbou je politický islám, a proto je zákaz Generace identity intelektuálně nečestný.”

22. března 2021 noviny *Le Monde* [publikovaly](#) úvodník, podle něhož bude pravděpodobně hlavním tématem prezidentských voleb v roce 2022 islám a Marine Le Pen má velkou šanci vyhrát.

“Čtrnáct měsíců před uzávěrkou prezidentských voleb v roce 2022, ... se předpokládá že, ... Marine Le Pen určitě postoupí do druhého kola prezidentských voleb a že její protivník – ať to bude kdokoliv – nemá vítězství zaručeno.”

Autor: Dr. Guy Millière je profesor Pařížské univerzity a autor 27 knih o Francii a o Evropě.

Zdroj: <https://cs.gatestoneinstitute.org>